

NEKADAŠNJE KARAŠEVSKJE SIDENJKE

Sidenjka ili sidenjkanje, naziv koji u našem kraju dolazi od glagola "sjesti", jedan je od lijepih zimskih običaja kod karaševskih Hrvata koji se je počeo polako gubiti u zadnjim godinama.

Ljudi iz naših mjesta bi se okupljali zimi, u večernjim satima, kod jedne obitelji i tu bi sjedeći obavljali lakše poslove (predenje, tkanje, pletenje, vezenje, čijanje perja, komušanje kukuruza, češljanje vune i kono-plja, izrada drvenih alata za poljoprivredu itd). Budući da su u zimskom periodu dani kraći i noći duže, a vani nije bilo čime se pozabaviti, najveći dio posla odvijao se unutar kuće ili pak salaša. Ovaj divni oblik seoskog i obiteljskog druženja u večernjim satima

Sidenjka u Vodniku

bio je od velike koristi svima koji su u njemu sudjelovali. Prilikom tih lijepih druženja bilo je velike uzajamne pomoći, što je mještanima pripomoglo pri poboljšavanju obiteljskih relacija te sklapanju novih prijateljstava i ojačavanju starih

Na sidenjkanje nisu išli samo stariji ljudi, već su tu dolazili i mladići, i djevojke. Oni bi se zahvaljujući ovakvim prigodama mogli češće javno sresti i bolje upoznati. Na tim sidenjkama znale su su roditi i lijepe ljubavne idile, koje bi se iduće godine u ljeto ili kasnije u jesen

pretvorile u brak. Naravno, bilo je na tim dugačkim sidenjkama i dogovora o tome kako bi dobro bilo da se djevojka iz jedne date obitelji uda za momka iz neke druge obitelji, bez da mladi to uistinu žele i bez da među njima postoji bar mrvica

atrakcije ili ljubavi. Nažalost, takvih brakova je bilo puno u našim mjestima. Mladi su nekada bez prigovora prihvaćali ulazak u brak, situacija koja je danas mladim naraštajima nezamisljiva.

“Na sidenjka ne se samo radilo, tu se je i jelo, skuvarde, malaj, klbasica, siranje i slanina. Luđe bi malko puglnuli vino ili rakiju, smo se šalili svi zajedno i koji je imal lep glas je zapopival, bila su to lepa vremena. Ne bil televizor i ovej internet. Sad nitko nikamo ne vrčka, nitko ne sidenjka, jedva izodimo iz sobe. Niki put nismo imali toliko cole, smo sidenjkale da napravimo

kušulje i drugo što smo nosile. Se tkalo i se plelo. Ne smo kupovali i niti ne bilo kako sad. Luđe su pleli koterice, runili su kukuruc, činili stolkove i druge stvari koje su nim trebale okol doma i kod salaša. To su bile sidenjke. Ošla su sad ta vremena i sidenjke i mlogo drugi običaji koji su nas držali ujedinjeni!” - kaže bakica Marija Žurkul, 83. godina iz Klokotiča.

Mi, mladi naraštaji, doista smo zanemarili naše stare običaje i dozvolili da polako nestane iz naše okoline, društva i svagdašnjice dosta toga što je nekada

bilo značajno u životu naših predaka. Na nama ostaje da sačuvamo i spasimo od zaborava ljepotu i raznovrsnost karaševske kulturne baštine, ne samo putem opisivanja ili afirmiranja tradicionalne nošnje prilikom nastupa naših umjetničkih formacija na raznim festivalima, nego i svim drugim raspoloživim sredstvima. Bitno je da i sad, u ovom našem modernom vremenu, nastavimo promovirati našu prekrasnu tradicionalnu odjeću, očuvamo naš govor, stoljetne običaje i sve ono što je bilo lijepo i vrijedno u životu naših predaka na ovim prostorima.

Slavica Muselin

UREDNIŠTVO:

ISSN KOD 1841-9925

Glavni urednik: Ivan DOBRA

Urednici: Lina TINKUL; Daniel LUKAČELA; Slavica-Marija MUSELIN; Marija LACKIĆ; Marija ĐURKICA

Tehnoredaktor: Zlatko Nikola URSUL

Adresa: Carașova 22, Caraș-Severin, 327065 România

Telefon: 0040-255-232255; fax: 0040-255-232146

E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com

Web: www.zhr-ucr.ro

Hrvatska Grančica

REDACȚIA:

COD ISSN 1841-9925

Redactor principal: Ivan DOBRA

Redactori: Lina TINCUL; Daniel LUCACELA; Slavița-Maria MUSELIN; Maria LAȚCHICI; Maria GIURCHIȚA

Tehnoredactor: Zlatko Nikola URSUL

Adresa: Carașova 22, jud. Caraș-Severin, 327065 România

Telefon: 0040-255-232255; fax: 0040-255-232146

E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com

Web: www.zhr-ucr.ro

Hrvatska Grančica

DVOJEZIČNO GLASILO HRVATA U RUMUNJSKOJ
PUBLICAȚIE BILINGVĂ A CROAȚILOR DIN ROMÂNIA

STR. / PAG. 5

GLAVNI PRIORITETI KOMANDE

STR. / PAG. 9

GOSPINO SVETIŠTE

STR. / PAG. 12

VODNIČKA KOBASICA...

POKLADE KOD KARAŠEVACA

POKLADE KOD KARAŠEVACA

Poklade su, kod nas Karaševaca, jedan od najočekivanijih godišnjih događaja.

To je vrijeme prije početka korizme. Počinje nedjeljom, nastavlja se ponedjeljkom i dostiže svoj vrhunac u pokladni utorak, prije Čiste srijede ili Pepelnice. Osim vremenskog uklapanja u kršćanske kalendare, poklade nemaju drugih dodirnih točaka s kršćanstvom.

Običaj poklada u našim je krajevima vjerojatno nastao iz rimskih luperkalija, ali je utemeljen i na magijskom vjerovanju da pomoću

jeti plodnost i zdravlje. Svetkovinu su vodili svećenici zvani Luperci, Žene i djevojke bi im se pri tome

Mošulje u Vodniku

ili vučja braća, koji su za vrijeme vjerskog obreda žrtvovali dva jareta i dva psića, da bi se poslije pres-namjerno stavljale na put, uvjerene da svećenikov dodir štapom za vrijeme luperkalija garantira plodnost ili siguran porod.

Klokotičanje spremni za karneval

zastrašujućih načina odjevanja mogu istjerati zimu i zle duhove. vukli u odranu kožu žrtava i počeli jurišati po gradu, blago udarajući

„Lupercalia“ je stari, pretkršćanski rimski vjerski praznik koji se održavao od 13. do 15. veljače u godini te je ostao izuzetno popularan među rimskim plebejcima i nakon što je kršćanstvo postalo službena religija Rima. Svrha mu je bila očišćenje grada od zlih duhova te doni-

Ravnički mošulje u centru sela

Ravnik i Vodnik su dva karaševska sela u kojima se najbolje sačuvala ova drevna tradicija. Još uvijek, na njihovim ulicama možeš vidjeti grupice mladića s kostimima od ovčijih koža, s privezanim zvonima i strašnim maskama, koje plaše prolaznike. Ako pak ne obuku životinsko krzno, mladići, obično muškarci, odjevaju neku poderanu starinsku narodnu nošnju i kreću selom u povorci, podrugljivo oponašati mladu i mladoženju te stare svatove koje sudjeluju u nekoj izmišljenoj svadbi.

U matičnoj Hrvatskoj ovakve luperkalijske maskirane skupine muškaraca u kostimima

nastavak na 3 str.

nastavak s 5. str.

...rupe na Židovini, da kupimo stolice i stolove za tamošnji kulturni dom i da napravimo jednu aneksu gde da se gotva.

- uredit ćemo prostor kod Tri vodenice i napraviti mjesto za promenu. Namjeravamo napraviti tamo i jedan nov most, a kod kolektora za očišćivanje otpadnih voda s onog drugog kraja sela nepraviti ćemo jednu solidnu brvu. Bilo bi dobro kad bi uspjeli privući jednog solidnog investitora koji da razvije nešto na mjestu gdje je sad Ribnjak.

- da uredimo i da napravimo jedno parkiralište kod grobljica.

continuare din pag. 13

nemaipomenit la malul râului și în astfel de imprejurări. După 3-4 ore de pescuit vă garantez, vă asigur, că o să adunați destule beldițe pentru 5-6 borcane mari de saramură

de pește în sos de roșii sau în ulei, depinde de gust.

Am lăsat la urmă scobarul, un pește foarte mofturos și

na početku. Nažalost, doktor nam se ne javlja više od novembra prošle godine pa izgleda da ćemo riješiti situaciju preko suda.

- preko suda lamo da riješimo situaciju i s "Direcția silvică" kako da im uzmemo iz upravljanja ono mjesto gdje su bile kotarice. Oni nesu tamo vlasnici, to je naše mjesto, oni ga

Na praznom prostoru kod Turističkog centra u Karaševu će se uskoro izgraditi teniski teren

cu pretenții mari când e vorba de mâncare, însă unul care are cea mai gustoasă și albă carne dintre toți cei enumerați până acum, dar și cele mai multe oscioare. La pescuitul scobarului foloseam întotdeauna fir subțire, plută, cârlig nr. 14-16 cu tija lungă, iar ca momeală cuș-cuș, grâu fiert în lapte și viermuși de carne. Alegeam locuri cu apă lină și adâncă, cu fundul apei nemâlos, deoarece

scobarul este un pește foarte gingaș ce sălășluiește îndeosebi în asemenea gropane. Cele mai bune rezultate le aveam în aval de comuna Carașova, zona Gârliștei, Goruia și până în Giurgiova, unde am capturat scobari și clenii care treceau ușor pragul de un kilogram. Odată ales locul, trebuie momit

bine și lăsat în pace 2, 3 ore, timp în care verificăm adâncimea apei și albia râului, montăm lan-

administriraju na osnovi jedne krive sudske procjene.

Na kraju, knez je dodao da ostvarivanje svih ovih objekta ovisi o dodijeljenom novčanom proračunu i da će ostvariti onoliko koliko će im Bog pomoći.

Lina Tincul

seta, echilibrăm pluta și legăm câteva cârlige de rezervă. De asemenea, pregătim scănelul, juvelnicul, minciogul, lemnele pentru foc, mai gustăm din când în când din țuica de prună pentru a ne face curaj și, după caz, ne mai jucăm cu câinele. După toate acestea, dacă ai noroc și scobarii sunt activi și flămânzi, o să ai parte de un spectacol pe cinste în arta pescuitului la scobar.

Acestea sunt câteva dintre tehnicile esențiale întrale pescuitului pe râuri colinare și de șes din regiunea noastră, unde am copilărit și unde am ținut prima mea undiță în mână. Bineînțeles, mai sunt foarte multe de spus despre fiecare specie de pește în parte și sper că în viitorul apropiat voi avea ocazia să vă destăinui și alte metode eficiente de capturare a peștilor pașnici.

Petru Miloș

DANI HRVATSKOG FILMA U ZHR-U

U prostorijama Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj održan je u periodu od 11. do 19. veljače ove godine festival "Dani hrvatskog filma", u sklopu kojega je prikazano 14. kratkometražnih i dugometražnih igranih, dokumentarnih i eksperimentalnih filmova hrvatske produkcije.

Kulturnu manifestaciju iz Karaševa organiziralo je Zajedništvo Hrvata s ciljem predstavljanja i promicanja relativno recentnih hrvatskih filmskih uspješnih ostvarenja. Paket selekcioniranih filmova je ZHR-u dostavio gosp. Ivan Beneduk nakon što ga je posredstvom Hrvatske ambasade u Bukureštu podigao iz Ministarstva vanjskih i europskih poslova RH. Filmovi su nakon pri-

nizacije te Milovan Gera, ravnatelj za programe ZHR –a. "Dani hrvatskog filma" su bili otvoreni u subotu 11. veljače projekcijom dugometražnog igranog filma "Kauboiji" redatelja i scenarista Tomislava Mršića. U filmu je riječ o netipičnoj priči o glumačkoj družini antijunaka, koji prihvaćajući žanrovske stereotipe - borbu dobra i zla, sukob civilizacije i divljine - stvaraju predstavu koja postaje metafora njihovih sudbina. Inače je komisija Hrvatskog društva filmskih djelatnika izabrala 2014. godine ostvarenje Tomislava Mršića kao predstavnika hrvatske kinematografije u selekcijskom procesu za prestižnu američku nagradu Oscar u kategoriji filmova na stranom jeziku. Prvoga dana kulturne manifestacije su bile prikazane još dvije projekcije, riječ je o kratkometražnom dokumentarnom

pravi "mali dragulji" hrvatske filmske produkcije. Riječ je o sljedećim filmovima: "Halimin put", dugometražni igrani redatelja Arsena A. Ostojića, "Nije ti život pjesma Havaja", dugometražni dokumentarni redateljice Dane Budisavljević, "Balavica", kratkometražni igrani redatelja Igora Mirkovića, "Zagonetni dječak", dugometražni igrani redatelja Dražena Žarkovića, "Amnezijak na plaži", kratkometražni eksperimentalni redatelja Dalibora Barića, "Teleport Zovko", kratkometražni igrani redatelja Predraga Ličine, "Najmanji", kratkometražni eksperimentalni redatelja Tomislava Šobana, "Vis-A-Vis", dugometražni igrani redatelja Nevija Marasovića, "Presuda", kratkometražni dokumentarni redatelja Đure Gavrana, "Ljepotan", kratkometražni igrani redatelja Saše Bana te o kratkometražnom igranom filmu "Pragovi" redateljice Dijane Mladenović, s kojim su inače zatvoreni "Dani hrvatskog filma".

Ovaj kratki igrani film redateljice i filmske producentice Dijane Mladenović ujedno je i njen debitantski film, a privukao je pažnju i tijekom svoje hrvatske premijere na ZagrebFilmFestivalu, prije svega zbog svoje teme, koja reaktualizira nasilne deložacije iz stanova koje su se u nemalom broju događale početkom devedesetih godina prošlog stoljeća u Hrvatskoj.

Ivan Dobra

Povodom otvaranja festivala "Dani hrvatskog filma"

kazivanja u Karaševu dostavljeni Hrvatskom veleposlanstvu radi prikazivanja studentima hrvatskog jezika i književnosti sa Sveučilišta u Bukureštu.

Prilikom otvaranja filmskog festivala filmofilima su se obratili Đured Jankov, glavni tajnik ZHR-a, Petar Gera, potpredsjednik orga-

filmu "Autofokus" redatelja Borisa Poljaka i o kratkometražnom animiranom filmu "Bla" redatelja Martina Meštrovića.

Tijekom preostalih festivalskih dana (filmovi su prikazivani 11. i 12. te 18. i 19. veljače), na repertoaru je bio niz atraktivnih kratkometražnih i dugometražnih svježih ostvarenja,

nastavak s 2. str.

od životinjskih koža, privezanim zvonima nalazimo u okolici Rijeke (zvončari), u selu Turčišću u Međimurju (baukači), u Slavoniji (bušari), Baranji (buše), u Dalmatinskoj zagori i okolici sinja (didi), u lici (didići) i na otoku Krku (bučani).

Nedavno su se pokladne manifestacije proslavljale i u susjednom selu Klokotiču nalik Ravniku i Vodniku, samo što umjesto ovčijih krzna, mušorke (lokalni naziv za kostimirane mladiće) su vazda oblačili istrčanu narodnu nošnju, maske su im bile smiješne grimase, crnim ugljenom sašarane na licu, dok je preferirana tema pokladničara

Pokladna karaševska svadba

bila karaševska svadba. Današnje su mušorke odbacile poderanu karaševsku narodnu nošnju u zamjenu za modernim kostimima i maski, štaviše, od tradicionalnog, odstupaju i tematski. Omiljena klasična svadba viđa se sve rijeđe

na ulicama Klokotiča, umjesto nje ismijavaju se nemoralni svećenici, korupirani političari, a uprizoravaju se nove i nove teme inspirirane iz bajki, filmova, stripova ili svakodnevnog života.

Daniel Lucacela

POKLADNE U ŠKOLI LUPAK

Već tradicionalno, za vrijeme poklada, Osnovna škola Lupak organizira karneval za djecu, na kojem sudjeluju svi učenici pripadajućih škola iz Klokotiča, Lupaka, Ravnika i Vodnika.

Trodnevna akcija lupačke škole započela je u nedjelju 26. veljače s klokotičkim balom Mišića. To je jedini put u godini kada se isključivo predškolicima

i učenicima od prvog do osmog razreda upriređuje večer s plesom i glazbom. Sutrašnji ponedjeljak bio je rezerviran maškarama. Učenici

gorenavedenih škola skupili su se u Domu kulture u Lupaku na natjecanje za najbolje pokladne kostime. Bez obzira na osvojeno mjesto, svi su sudjelovatelj bili nagrađeni slatkima i raznim

društvenim igricama, poklonjene od strane Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj.

Konačno, na pokladnom utorku, u Lupaku je bio upriređen bal Mišića. Važno je znati da se ovaj bal za mališane do sada održavao jedino u Klokotiču. Osnovna škola Lupak, dugogodišnji organizator priredbe, smatrala je korisnim, međutim, usadivanje ove lijepe klokotičke tradicije i u drugim karaševskim naseljima upravo radi njezinog održavanja u budućnosti.

Daniel Lucacela

Povorka učenika iz lupačke općine

NE LAŽI, NE KRADI, NE UBIJ!

Poruka današnjeg Isusovog govora je njegov odnos prema naravi, zakonu.

U ovome smislu i možemo govoriti da je čovjeku potrebno spoznati svoje mogućnosti i svoju odgovornost prema samom sebi. Čovjekova narav nema isto značenje kao narav životinja. Kod čovjeka je uvijek to razumska narav, što znači otvorena i nedovršena. Čovjek treba postati svjestan svoje naravi, svjestan njezine veličine jer ona ga vodi do samoga Boga. Nijedna životinja skoro ne može raditi protiv svoje naravi.

Po ovome shvaćanju ljudske naravi može se govoriti da postoji porast ljudske naravi. Neki ljudi se mogu spustiti ispod razine svoje naravi, a drugi

se mogu uzdići iznad svoje naravi. Može biti niži od životinje ili veći od anđela.

Postoji ipak jedan "minimum" za narav ljudskog bića. To su deset Božjih zapovijedi. One su osnovni principi od kojih ne bi smio odstupati niti jedan čovjek. Te principe ne bi smio prekršiti čovjek bez obzira razumije ih ili ne. Deset zapovijedi su principi naravi i Boga.

- Ne ubij! To je zabrana od najgrubljeg ubojstva pa sve do moralnog i etičkog... Ubijanje mačem i riječju... zlo je sve što ubija sebe i drugog... "Ako ideš na Oltar i sjetiš se da ti je brat srdit, ostavi žrtvu i pomiri se s bratom"... Dakle, poštivanje naravnog zakona ima prednost pred oltarskom žrtvom

(Sv. Misom) i drugim "slavljinama".

- Ne učini preljub! Isus poziva na više, ne činiti preljub ni u mislima i željama, ne samo djelom. Čovjek je za njega više od samog djela... Čovjek je čovjek u mislima i željama, savjesti.

- Ne laži! Čovjek se veže za riječ, a vol za rog! To je također naravno za poštenoga čovjeka. Čovjek se pokazuje kao takav kroz svoje riječi. Kad se ljudi ne bi tog držali ne bi bilo moguće zajedništvo niti sporazumijevanje. Laž je dakle veća pogreška i od krađe.

Isus pretvara ljudsku narav u ljubav koja čovjeka spaja s Bogom. Kršćaninu spada u narav ljubiti. To je ono što kršćanina čini kršćaninom.

Dr. theol. Davor Lucacela

CONSILIUL LOCAL CARAȘOVA

Ședința ordinară a Consiliului Local Carașova din data de 27.02.2017 a cuprins șase proiecte de hotărâre, două puncte cu caracter informativ și capitolul diverse.

Aleșii locali au aprobat la începutul întrunirii proiectul de hotărâre privind încheierea unui contract de asistență juridică în vederea gestionării în condiții optime a activității juridice, în special de reprezentare a unității administrative în fața instanțelor de judecată pentru procesele aflate deja pe rol. Cu unanimitate de voturi a fost aprobat și proiectul de hotărâre privind reorganizarea rețelei școlare a unităților de învățământ preuniversitar de

pe raza comunei Carașova pentru anul școlar 2017-2018.

De asemenea, cu unanimitate de voturi au fost aprobate și următoarele trei proiecte de pe ordinea de zi a ședinței, respectiv proiectul de hotărâre privind aprobarea contului de încheiere a exercițiului bugetar pe anul 2016, proiectul de hotărâre privind aprobarea Planului de acțiuni și lucrări de interes local pentru anul în curs, precum și proiectul de hotărâre privind modificarea Actului Constitutiv și a Statutului Asociației de Dezvoltare Intercomunitară „INTERCOM DEȘEURİ” Caraș-Severin.

Cel mai dezbătut punct de pe ordinea de zi a fost proiectul de hotărâre privind aprobarea exploatării unei cantități de 1132 mc de masă lemnoasă din

pădurea comunală, pentru anul 2017, în vederea vânzării, prin licitație publică, către agenții economici. Cu toate că în expunerea de motive s-a precizat că masa lemnoasă propusă spre exploatare a fost marcată în conformitate cu prevederile cuprinse în amenajamentele silvice pentru anul 2017, iar fondurile obținute vor fi utilizate, printre altele, pentru executarea unor lucrări de reparații și întreținere a domeniului public și privat al unității administrative teritoriale, proiectul de hotărâre nu a întrunit numărul necesar de voturi. Șapte consilieri au votat pentru exploatarea masei lemnoase propuse, iar cei patru consilieri ai opoziției au votat împotriva în situația în care adoptarea proiectului necesita un număr de nouă voturi, fiind vorba de patrimoniu comunal.

Maria Giurchița

PESCUITUL PE RÂURI COLINARE ȘI DE ȘES!

Cu toate că în ultimii ani activitatea mea pescărească a fost orientată exclusiv asupra pescuitului la răpitor, în special asupra exemplarelor capitale de păstrăv, loștriță, șalău, am decis ca de această dată să scriu un articol despre peștii pașnici ai apelor colinare și de șes din regiunea noastră, mai ales despre peștii pașnici ai râului Caraș, pești care mi-au marcat copilăria și au făcut-o mai frumoasă.

La fel ca pescuitul la răpitor și pescuitul la peștii pașnici necesită seriozitate maximă, intuiție în alegerea momelilor naturale și multă minuțiozitate, mai ales pe timpul verii, când debitul râului scade foarte mult. În râul Caraș, în zonele colinare, se

pașnici poate fi unul foarte entuziasmant și spectaculos. Mreana brumărie se pescuiește foarte bine în sezonul vară-toamnă la montura clasică cu plumb culisant pe fundul apei, iar momelile cele mai bune sunt scorobetele și râma roșie de bălegar. După ploaie, când apa râului se tulbură și crește, cele mai bune rezultate le vom avea pe malurile râului unde apa stă în loc și nu are curent, mai

ales dacă pescuim cu linie fină la plută, iar ca momeli folosim pâine albă înmuiată în lapte, râma roșie de bălegar și viermi de carne. Pe o asemenea vreme m-am dovedit întotdeauna a fi un învingător, deoarece erau zile când prindeam și 7-8 kg de pește.

Pescuitul la clean pe timp de vară necesita o tehnică mai specială și mai minuțioasă decât a celorlalți pești pașnici, pentru că acesta, odată cu creșterea în greutate, devine un răpitor desăvârșit. În orice caz, cele mai bune rezultate se vor obține în primele și ultimele ore ale zilei pescuind cu linie fină și nailon foarte subțire, cârlig mare, fără plută și fără plumb. Cele mai

îndrăgite momeli ale cleanului sunt lăcustele mari și codițele de peștișor mic. În schimb, odată cu răcirea vremii, meniul cleanului se schimbă, iar preferatele naturale sunt peștișorii mici, ficăței și mațele de găină, coropișnițele de talie mică, greierii, boabele de struguri și porumbul fiert. Pe timpul iernii, când temperaturile scad sub 0 grade, cele mai bune

rezultate le vom obține pescuind la plută, respectiv la râma roșie de bălegar și viermii de carne. Pescuitul beldiței (bârzacul) are un farmec cu totul aparte, Cel mai palpitant este iarna, pe zăpadă mare, când acest gen de pescuit oferă

satisfacții de nedescris. Cea mai eficientă momeală este viermușul de carne, care se adaugă pe un cârlig mic, nr. 16. Se pescuiește cu plută, iar la început momim locul de pescuit cu bulgări de mămăligă fiartă în care adăugăm 30-50 viermuși, după care urmează o pauză îndelungată pentru îngrijirea pescarului și pentru ca momeala să-și facă efectul. Pe timpul pauzei încingem focul, înfigem slănină și cârnații în țepușe și le punem la foc, iar până ce acestea se prăjesc ne delectăm cu câte o dușcă sau două zdrene de țuică din prune, care are un gust...

continuare la pag. 15

VODNIČKA KOBASICA NA BANATSKOM PODIJUMU KVALITETE

Poznata temišvarska publikacija na njemačkom jeziku Banater Zeitung već dugi niz godina organizira jedno vrlo zanimljivo natjecanje na kojemu se susreću najbolji majstori u pravljenju domaćih kobasica iz cijelog Banata.

Osmišljen na početku kao kulinarski događaj unutar uredništva u Temišvaru Worschkoschtprob, kako ga sami Nijemci nazivaju, u posljednjim se godinama premješta u javni prostor da što bliže bude što većem broju svojih čitatelja. Tako, Sânnicolau Mare, Lugoj, Sântana i Radna, mjesta sa znatnim njemačkim zajednicama, postaju redom gazde ovog natjecanja. Ove godine, međutim, organizatori su odlučili premjestiti događaj iz zapadne ravničarske Rumunjske u planinarski dio Banata, preciznije u mali gradić Bocșa.

Kulinarska kompeticija održala se u četvrtak, 9. veljače i uključila je dvije kategorije. Jedna namjenjena privatnicima koji prave u svojim domaćinstvu kobasice za vlastitu potrošnju i druga namjenjena specijaliziranim tvrtkama za izradu mesnih proizvoda.

U kategoriji privatnih poduzetnika nagrada za najukusnije kobasice pripala je gospođi Oana Crsta iz Karaš-severinskog sela Tirol.

Iako hrvatske nacionalnosti, naš je Petar Lugojan iz Vodnika sudjelovao na ovom njemačkom natjecanju te dokazao da su i karaševske kobasice itekako ukusne. On je sa svojim receptom privukao pažnju sucima te, na kraju, izborio treće mjesto od svega 20 sudjelovatelja.

Petar Lugojan
Nagrada osvojena na Worschkoschtprobu

najsitno što se može, da ne krupan. Posi dobro se izmeša, da bude sve omogeno. Da ne udzabim sol, koji ide 20 grama na kilu mesa. Od kad ji metnemo u čerevo, ji manemo, take presne, jedan dan da se iskapnu, da side na vetru... da se izvetre. Nikad se ne meću mokre na dim, če ništa nela da se odabere od nji, čak mogu i da prokisnu! Ondak se ide na dimenje... Ja dimim s čirešnjom,

„Ja sam saznao za ovo natjecanje iz novinja“ – rekao je nam Petar Lugojan u kratkom intervjuu za Hrvatsku grančicu, kad smo ga upitali odakle mu zamisao sudjelovanja na Worschkoschtprob. „Posi mi je rekal jedan bivši kolega, koji sad ima firmu za meso, da probam i ja s jenom klbasicom, če sve nemam što da zagubim. Trebalo je samo da se odnese ta klbasica jedan dan prije, tamo, na natjecanje. Pa, kad sve se držalo tu, blizu u Bokši... ja, reko, ajda! Nesam imal ništa posebno, ništa ekstra, sve je bilo domaće, onako kako smo činili mi odavna.

Ja, na primer, od kad se zakolje svinja, priberem meso i ga sameljem na osmici, na mašini. Onda metnem beli luk, papriku červenu, papar i sasvim malko korijander. Za ukus!

Važno je da beli luk sameljemo na

ali se može i s bukam. Važno je da ne bude sirovo drvo če klbasici treba i toplinja, ne samo dim. Na dimu side negdi šest dana, zavisi šta su za debele, ali ako želiš da ti traju kroz godinu treba da ji dimiš najmalko šest dana. Za jelo su dobre nakon nekoliko dana, čim se odbiju od kože, ali je mlogo bolje da ji maneš dalje da se suše polagano na vetru, ne odma da ji metneš u kondželator. Koliko se više suše, toliko la bolji ukus da imaju.

Ovu klbasicu, s kojom sam išal u Bokšu, sam ju napravil u decembru, od naši svinj što ji ranimo... ništa posebno. “

Daniel Lucacela

GLAVNI PRIORITETI KOMANDE ZA 2017. GODINU

Ušli smo u 2017. godinu i, kako to uvijek biva, načelnici s čela zajednica određuju prioritete i ciljeve koje žele postići, nastavljaju ili privode kraju projekte započete

6 mjeseca ugovor za financiranje. Nakon toga može da se održi licitacija za radu i onda da počmemo radu. Ukoliko ne budu nikakve kontestacije, ja se nadam da ćemo u letu krenuti s asfaltiranjem Kajća sve do Kantara. S

Put Kajć bi uskoro mogao biti asfaltiran

u prijašnjim godinama te pokušavaju pokrenuti nove korisne projekte. Dakako, svaki to radi po mjeri svojih mogućnosti ili, čak bolje rečeno, ovisno o svoti dodijeljenih novaca i uspješnosti privlačenja bespovratnih novčanih sredstava iz Europske unije.

Razgovarali smo s načelnikom Petram Bogdanom kako bi doznali koji su glavni objektivi i prioriteti za Karaševo, Nermid i Jabalče, to jest za sela koja pripadaju općini Karaševo. Prvi čovjek naše općine nam je ljubazno nabrojao glavne ciljeve komande za ovu godinu, a između njih se ističu:

- na pravom smo putu da asfaltiramo Kajć sve do Kantara jer smo dobili prošle jeseni financiranje za ovaj projekt. Sad smo u fazi da realiziramo tehnički projekt i da napišemo u roku od

6 mjeseca ugovor za financiranje. Nakon toga može da se održi licitacija za radu i onda da počmemo radu. Ukoliko ne budu nikakve kontestacije, ja se nadam da ćemo u letu krenuti s asfaltiranjem Kajća sve do Kantara. S

Slijedi rušenje zgrade koja već duže vrijeme nikome ne služi

zacije. To je veliki projekt, jer u Karaševu postoje još neka mjesta gdje nije uvedena kanalizacija. To se mora napraviti i moramo omogućiti svim kućanstvima da se spoje na glavnu kanalizacijsku cijev. Iz kanalizacijske mreže koja je ukopana 3-4 metara mi

ćemo izaći gore i napraviti šahte ispred kuća. Ukućani će platiti jedino priključenje od svog doma pa sve do šahte. Nadam se da i to počmemo ovu godinu, a sva ta rada trebalo bi da traje jednu godinu dana.

- namjeravamo, pomoću europskih fondova, rehabilitirati Dom kulture iz Karaševa, odnosno da mu promenimo krov, da uvedemo centralno grijanje i da ga dotiramo s prikladnim mobilijerom.

- namjeravamo rehabilitirati i jednu zgradu naših škola, najvjerovatnije će to biti škola iz centra. Ona će poprimiti novi izgled, a srušit ćemo i one stare zgrade iz dvorišta i tamo ćemo napraviti park za djecu i mjesto za igranje.

- namjeravamo također da kod turističkog centra napravimo teren za tenis. Na pitanje zašto tamo, bolje tamo nego da zarobimo drugi teren koji može da se upotrebljava na drugi način i u druge shvrhe.

- vezano za turizam, tražimo financiranje za uređenje kod komarničke pećke, namjeravamo urediti prostor kod Pećke Liljačke, pućaku do Prolaza ali i neke druge zanimljive traseje iz ovog našeg rezervata.

- imamo spreman projekt za vodu i kanalizaciju u Nermidu i ove godine namjeravamo da tražimo financiranje. Hteli bi i da popravimo puteve u Nermidu, da popunimo...

nastavak na 15 str.

POKLAD E U KARAŠEVU I NERMIDU

Karaševci su sačuvali tradiciju maskiranja za početak korizme koja traje od starijih vremena, tako da i ovih dana po ulicama mjesta su se mogli vidjeti svima nama dobro poznati „mošulje“. Oni su išli selom i pjevali po dvorištama „*ta, ta, čapriča, ta*“, ne ulazeći u kuću, pa su im ukućani darovali novce, jaja, rakiju. Vjeruje se da ako te „mošulje“ zaokruže cijelu godinu ćeš biti zdrav.

Karaševski Hrvati se već od nedjelje, poznata kao bezmesna nedjelja, počimaju maskirati i tako obučeni idu po selu od kuće do kuće. Maske i kostimi se raz-

koji su ih ispred svojih domova i dvorišta darivali hranom, pićem i novcem. Na kraju, mošulje su se okupili u centru sela gdje su odigrali karaševski danac. O tom događaju govori nam Milan Todor, član Koordinacijskog odbora ZHR-a: „Ovo je stari običaj. Mlada i mladoženja obučeni u karaševsku nošnju, zajedno s kumam i starim svatom, s dva devera i čaušam

I ove su godine Osnovne škole iz Karaševa priredile prigodni program namijenjen Fašankama. Polaznici vrtića i učenici od prvog do četvrtog razreda odjenuli su se u različite kostime i nosili čudnovate maske. Odgojiteljice, učitelji i učiteljice Osnovnih škola potrudili su se i pomogli da i ove godine mališani i učenici budu dobro namaskirani. Razredi su bili prepuni žabicama, vilama, ninda kornjačama, mačkama, princezama, piratima, svakakvih likova iz raznih serija za djecu. Sudci su teško donijeli odluku jer su svi kostimi bili napravljeni s velikom pažnjom i vještinom. Na kraju, najbolje maske, a to znači one najčudnovatije, bile su simbolički nagrađene.

Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj je i ove godine novčano podržalo ovogodišnje pokladne programe u svim školama iz karaševske zajednice gdje su bili organizirani.

Lina Tincul

Mladenci i svatovi u Nermidu igraju karaševski danac

likuju manje više od sela do sela. Najpoznatije poklade su u Rafniku i Vodniku, gdje se mladi oblače u kožuci i oko pojasa stave zvona, dok se u ostalim selima maskiraju nekoliko parova, kao na primjer u Karaševu, gdje postoji samo jedna obitelj koja šeta selom.

Sjedva 250 stanovnika selo Nermid iz općine Karaševo uspio je i ove godine pripremiti jedan mali karneval. Grupa muškaraca u narodnoj nošnji, maskirana u mladu i mladoženju te kuma i starog svata, obišla je čitavo selo. Oni su hodajući selom pjevali, plesali, zadirivali i uveseljavali gledatelje,

DON BOSCO – „PĂRINTELE ȘI ÎNVĂȚĂTORUL TINERETULUI”

Marți, 31 ianuarie 2017, la Liceul Teoretic Bilingv Româno-Croat din Carașova a fost sărbătorit Don Bosco, patronul spiritual al instituției școlare din localitate. Scopul declarat al celui care a fost denumit „Părintele și învățătorul tineretului” a fost acela de a ajuta tinerii pentru a deveni „buni creștini și cetățeni onești”, iar rațiunea sa a fost aceea de a crede în forțele pozitive prezente în fiecare persoană. Cu prilejul comemorării sfântului, la Carașova au avut loc o serie de manifestări culturale.

Evenimentul a debutat la ora 9:00

cu o slujbă religioasă dedicată personalității sfântului ce s-a remarcat prin implicarea sa în ajutorarea copiilor și a școlilor. Sfânta Liturghie a fost celebrată de parohul Petru Dobra și concelebrată de parohul Petru Rebegila și parohul Marian Tincul. La slujbă au luat parte elevi, profesori, părinți și localnici. Împreună cu cei prezenți în biserică, preoții s-au rugat pentru ca biserica să fie un adevărat exemplu pentru toate generațiile, pentru ca elevii să aibă parte de o educație aleasă și pentru ca instituțiile statului să ofere noi locuri de muncă tinerilor și celor care se dedică educației tinerilor. Liturghia a fost oficiată atât în croată, cât și în română, în felul acesta putând fi înțeleasă de către toți cei prezenți.

După slujba religioasă, manifestarea s-a mutat în incinta liceului, unde au fost organizate ateliere de lucru, iar copiii au încercat să construiască o secvență din viața lui Don Bosco. Astfel, s-au recitat poezii, s-au schimbat câteva replici legate de viața și învățăturile părintelui spiritual și s-au spus rugăciuni. Unii

Elevii și profesorii în timpul momentului artistic

dintre elevi au scris eseuri în cinstea protectorului lor, iar alții au realizat portretul sfântului și au colorat planșe inspirate din viața acestuia. Prin joc și culoare Don Bosco a prins forma unui părinte bun a cărui poveste a impresionat din nou, cu toate că în fiecare an este același.

Elevii clasei a V-a, a VI-a, a VII-a și a VIII-a au pregătit un frumos moment artistic legat de viața și învățăturile lui Ioan Bosco. Ei au recitat într-un mod interactiv pasaje inspirate din viața protectorului școlii și au intonat rugăciuni. La finalul momentului artistic a luat cuvântul directoarea instituției, Miștoiu Alina, dar și doi dintre foștii directori ai școlii, prof. Gheorghe Sorca și prof. Mircea Marilă. De asemenea, la eveniment a fost prezent și parohul localității, preotul Petru Rebegila, precum și vicepreședintele Uniunii Croaților din România, domnul Gera Petru. Fiecare dintre cei menționați

a relatat câteva cuvinte despre sfânt și le-a mulțumit copiilor pentru prestația depusă. Un alt moment deosebit a constat în realizarea de către elevi a portretului sfântului și în colorarea planșelor inspirate din viața acestuia. Ultimul moment le-a fost rezervat elevilor din clasa a X-a, care au pregătit eseuri legate de viața și opera Sf. Ioan Bosco, și pe care le-au prezentat cu măiestrie în fața celor prezenți la eveniment. Momentele artistice au fost îndelung aplaudate de către toți cei prezenți.

Don Bosco (16 august 1815 - 31 ianuarie 1888) a devenit faimos în domeniul educației prin metoda sa proprie, cea a „Sistemului preventiv”. Când era întrebat despre aceasta, despre cum reușea să-i conducă pe tineri cu bucurie pe calea virtuții, el obișnuia să răspundă: sistemul preventiv, caritatea și teama de Dumnezeu insuflată în inimi. O dată, solicitându-i-se cu insistență mai multe detalii, răspuns: „Mi se cere să expun sistemul meu... Dar nici nu m-am gândit vreodată la vreun sistem... Am mers mereu înainte fără sisteme, după cum Dumnezeu mă inspira și după cum circumstanțele cereau.” Programul său, ba chiar pasiunea sa, era educarea tinerilor, a celor săraci și părăsiți.

Maria Giurchița

POČEO JE DRUGI ŠKOLSKI SEMESTAR

Počeo je drugi semestar ove školske godine. Nadamo se da su ovo zadnji trzaji duge zime i da nam je malo preostalo do pravog dolaska proljeća. Preostaje nam još vesela fašnička zabava i karnevali, a onda rad i pripreme za olimpijade stranih jezika, rumunjskog jezika, matematike, prirodnih znanosti, povijesti, pa i olimpijada iz materinskog hrvatskog jezika.

Prema informacijama iz Ministarstva nacionalnog obrazovanja Rumunjske, ove će se godine državno natjecanje iz hrvatskog jezika održati u gradu Vaslui, u drugom dijelu mjeseca travnja. Do državnog natjecanja, učenici moraju proći kroz županijsku fazu i tek onda najbolji učenici idu na završnu, državnu fazu.

O raznoraznim financijskim poteškoćama i krizama financijske prirode kao i o malom broju učenika u našim školama već smo više puta pisali. A i nije više vrijeme ni prilika da to ponavljamo već ćemo nastojati što bolje sudjelovati u svim školskim događajima kako bismo motivirali što veći broj učenika da se uključe u raznorazna školska natjecanja i da se za ta natjecanja što bolje pripreme. Moramo podsjetiti učenike da su olimpijade ne samo prilika za provjeru svog znanja, već šansa i iskustvo koje će im kasnije dobro doći kada budu polagali raznorazne nacionalne evaluacije i ispite.

Osim toga, tu je i šansa i mogućnost upoznavanja drugih krajeva i gradova naše zemlje, učenika pripadnike drugih nacionalnih manjina što sve skupa doprinosi razvoju komunikacijskih i

društvenih sposobnosti naših učenika, snalaženju u novim situacijama i pronalasku najboljih rješenja u određenoj situaciji.

Zadnjih smo godina objavljivali tematiku za olimpijadu, kako bi učenici bili na vrijeme upoznati s

tematikom koju moraju pripremiti za županijsku fazu, a onda i za nacionalnu fazu olimpijade hrvatskog jezika. Ove godine nećemo objavljivati neke konkretne teme već ćemo se samo kratko osvrnuti na dosadašnju tematiku i evaluaciju.

Kod sedmog razreda gradivo gramatike obuhvaćalo je rečenice i vrste rečenice, definicije, primjere. Kod osmog razred gramatičko gradivo obuhvaćalo je nastajanje riječi, podrijetlo riječi, frazeme, glasovne promjene i narječja hrvatskoga jezika. Iz književnosti učenici su dobivali do sada tekst na prvi pogled koji su morali prepričati, izvući stilske figure, odgovarati na pitanja uz taj tekst i napisati sastav ili esej na neku zadanu temu.

Učenici srednje škole imaju u svom programu samo književnost. Kod njih je gradivo obuhvaćalo određena razdoblja iz hrvatske književnosti, karakterizaciju tog razdoblja, glavne predstavnike razdoblja i jasno život i djelo važnih imena hrvatske književnosti određenoga

razdoblja. Također su morali pisati i esej na neke od tema poput: ljubav, sloboda, nada, život, budućnost, savjest i dr. U pisanju eseja i sastava posebno se ocjenjivalo: izražavanje, kreativnost, pravopis, korištenje stilskih figura, korištenje citata velikih svjetskih pisaca i filozofa, poznavanje života i djela autora književnih tekstova.

Treba ponovo naglasiti nekoliko aspekata u vezi učeničkih radova. Jasno je da učenici moraju svladati određeno gradivo, kako gramatičko tako i književno.

No osim učenja podataka o životu i djelu, kada govorimo o piscima, osim gramatičkog teoretskog znanja, važan je način izražavanja, poznavanje pjesničkih figura i njihova uporaba u pisanju sastava i eseja. Važna je njihova kreativnost, "Tijepo pisanje" subjektivnih rečenica o određenim osjećajima i doživljajima, njihovo kritičko mišljenje, način izražavanja njihovog stava. Važan je također jezik, što čišći, bez korištenja puno stranih riječi, prije svega rumunjskog.

Kao što smo naveli na početku teksta, ovo je tek nekoliko smjernica o temama koje su dosada bile i o načinu ocjenjivanja. O konkretnim temama za pripremu ovogodišnje olimpijade učenici će saznati od svojih nastavnika hrvatskoga jezika. Svim učenicima želimo uspješan semestar i dobru pripremu za školska natjecanja.

Maria Lațchici

ŽUPA KLOKOTIČ U ZADNJE DVIJE GODINE

Župa Klokotič, pod koju spadaju i dvije filijale, Vodnik i Duknjača, jedna je od 73 župa koje pripadaju Temišvarskoj biskupiji.

Selo Vodnik je udaljen od svoje župe otprilike 4 km, naseljen je hrvatskim stanovništvom (iznimku čine par osoba rumunjske nacionalnosti isto kao i u Klokotiču) i vjernicima rimokatoličke vjeroispovjesti.

Duknjača, ona druga filijala gore-spomenute župe, nema hrvatskog stanovništva, vjernici rimokatoličke vjeroispovjesti iz ovog mjesta njemačke i mađarske su nacionalnosti. Njihov broj je danas znatno manji u usporedbi s bro-

Župa Klokotič 2015. godine	Ukupno	Klokotič	Vodnik	Duknjača
Vjenčanja	9	6	3	0
Rođeni	16	7 muško 4 žensko	1 muško 3 žensko	1
Umrli	29	20	4	5
Broj vjernika	1439	917	435	87

Župa Klokotič 2016. godine	Ukupno	Klokotič	Vodnik	Duknjača
Vjenčanja	3	2	1	0
Rođeni	13	6 muško 6 žensko	1 muško 0 žensko	0
Umrli	22	10	9	3
Broj vjernika	1431	919	427	84

jem žitelja koji su tu nekada boravili i koji su bili rimokatoličke vjeroispovjesti. Za vjernike u Duknjači brine se danas umirovljeni svećenik, vlč. Ferenc Ebenspanger, koji pomaže vlč. Petru Dobri u obavljanju dužnosti i namjerava pomagati dokle god mu ionako krhko zdravlje bude to dopustilo.

Već više od dvadeset i pet godina za duhovnost vjernika iz Klokotiča brine se vlč. Petar Dobra, koji će 18. lipnja ove godine proslaviti 40 godina u službi crkve i karaševskog naroda. Klokotički župnik brine o skoro 1500 vjernika, s tim što mnogi vjernici iz naše župe napuštaju u zadnjim godinama svoja ognjišta i trče prema zapadu za boljim životnim uvjetima. Većina stanovnika iz naših karaševskih seli nije zapošljena

u Rumunjskoj, iako su u zadnjim godinama u ovim krajevima nikli bogato obrazovani ljudi. Niti to nije bilo dovoljno da ostanu na ovim prostorima, prava je moda novog vremena da nam zapadne zemlje "otimaju" doktore, medicinske sestre, profe-

sore, građevinare i osobe raznih drugih struka i zanimanja. Najveći broj karaševskih Hrvata opredjeljuje se za Austriju i Njemačku, pa kad bi tražili sreću u nesreći onda bismo rekli da duhovna situacija naših mještana iz navedenih država nije dovedena u opasnost i može biti očuvana zato što je u ovoj situaciji riječ o katoličkim državama.

Većina mladih obitelji koje već žive i rade u inozemstvu još uvijek drži do toga da vjenčanja, krštenja, Prve pričesti i Krizmanja obavlja u svome rodnom selu, odnosno u župi kojoj pripada. Shodno tome, broj vjernika koji žive svakodnevno u ovim selima znatno je manji od onoga koji je zapisan u donjem spisku. Tako, na primjer, 2016. godine, u župi Klokotič bilo je u travnju 26 prvopričesnika (13 u Klokotiču i 13 u Vodniku), a u šestom mjesecu bilo je 75 krizmanika (45 u Klokotiču i 30

u Vodniku). Za ove lijepe duhovne pripreme prvopričesnici i krizmanici vraćaju se zajedno s obitelji u svoje rodno mjesto na duže vrijeme, kako bi priprema za Prvu pričest i za Krizmu bila onakva kakvu zahtjeva katolička Crkva i

kakvu su zapamtili od svojih djedova. I kako je vlč. Petar Dobra više puta rekao, doklegod bude vjere, bit će i nade! I ja, kao i svi koji smo ostali da živimo na ovim prostorima, nadam se boljoj budućnosti, budućnosti u kojoj

bi glas radosne i razigrane djece nadjačao zvukove bezbrojnih automobila koji jurišaju po našim mjestima. Namjerno sam napravila ovu usporedbu, budući da postoje obitelj koje imaju dva automobila u garaži, a nijedno dijete. I opet bih parafrazirala vlč. Petra Dobru koji smatra "da nije toliko problem u tome što se brinete za materijalno stanje vaše obitelji, problem nastaje kada to materijalno stanje postane jedina vrijednost u vašem životu, kada zanemarujete darovati novi život, novoga člana vaše obitelji. Za koga se vi onda toliko trudite?" Evo, dobro pitanje za sve nas. Za koga se trudimo i što je prioritet u našem životu? Nitko nije dostojan suditi bližnjemu svome, ali opomene u pravom trenutku, dobro dođu svakome.

Slavica Muselin

SVETA MISA U LURDSKOM SVETIŠTU U KARAŠEVU

Vjernici iz karaševskih sela su 11. veljače u velikom broju prisustvovali Svetoj misi održanoj u Lurdskom svetištu u Karaševu, omiljenom i sretnom okupljalištu gdje ih nebeska Majka poziva svake godine.

Svetu misu u karaševskom malom Lurdu celebrirao je s početkom od 12,00 vlč. Petar Dobra, klokotički župnik, a koncelebrirali su lupački župnik Marjan Tjinkul, koji je inače održao nadahnutu propovijed o ukazanjima Djevice Marije mladoj, 14-godišnjoj Bernardici te vlč. Petar Rebedžila, župnik karaševske župe. Domaći župnik je na kraju mise uputio riječi zahvale kako dvojici svećenika iz susjednih mjesta, tako i hodočasnicima, posebno onima koji su iz drugih mjesta pješice došli s križom da "traže kroz molitvu lijek za dušu, kako bi se mogli neukaljani i čistom dušom približiti Bogu, bez zlih i neprikladnih misli i želja".

Nakon Svete mise, u duhovnom miru i zadovoljstvu, vjernici su se oprostili od svo-

je Majke i otišli svojim kućama i obiteljima kako bi Božji blagoslov, najdragocjeniji dar, podijelili sa svojim najbližima.

Ukazanja mladoj Bernardici

Katolička crkva 11. veljače obilježava Dan bolesnika i slavi spomendan Blažene Djevice Marije Lurdske, u spomen na prvo ukazanje Blažene Djevice Marije mladoj, 14-godišnjoj Bernardici.

Za vrijeme Svete mise u Lurdskom svetištu iz Karaševa

Prvo od ukupno 18 ukazanja Blažene Djevice Marije mladoj Bernardici dogodilo se 11. veljače 1858. godine, a zatim je sljedilo još 17 ukazanja istoj djevojčici. Taj prvi put Bernardica još nije znala tko je Prikaza koju vidi. Više uplašena, nego sretna,

Bernardica se ipak snalazi, uzima svoju krunicu i počinje moliti. Prikaza čini isto, uzima svoju krunicu, "prebire" zrnca krunice, osim što ne moli Zdravomarije. Po svršetku krunice - iščezava. Taj prvi puta nije rekla ništa. Tek na trećem susretu,

18. veljače iste godine, Bernardica čuje njen glas, i tada joj je jasno da to mora biti osoba, a ne priviđenje. A Gospa joj se obraća riječima: "Biste li bili tako ljubazni pa stalno dolazili ovamo kroz petnaest dana?"

Tek na šesnaestom Bernardičinom susretu s Gospom, 25. ožujka, na Blagovijest 1858. godine, Gospa se predstavlja. I to riječima: "Ja sam Bezgrešno Začće". Četiri

godine prije Lurdskih ukazanja papa Pijo IX. je proglasio dogmu o Marijinu Bezgrešnom Začću, o kojoj Bernardica nije ništa znala. Ali Bogorodica je svojim imenom "Ja sam Bezgrešno

Začće" potvrdila dogmu, papin autoritet i nepogrešivost kad govori kao Kristov Namjesnik i poučava o pitanjima vjere i morala.

Mjerodavan sud dogodio se već četiri godine nakon ukazanja, kad se Crkva izjasnila o njihovoj istinitosti. Msgr. Laurence, biskup Tarbesa, pod koji spada i Lourdes, nakon četverogodišnjeg ozbiljnog ispitivanja, 18. siječnja 1862. izdao je službeni dokument kojim tvrdi da se Blažena Djevica Marija stvarno ukazala Bernardici Soubirous i da je to ukazanje istinito, te vjernici mogu vjerovati u njegovu vjerodostojnost i nadnaravni značaj.

Ivan Dobra

GOSPINO SVETIŠTE U KARAŠEVU

Ono što vjernici doživljavaju u Lurdu slično mogu doživjeti i u brojnim Gospinim svetištima širom svijeta, koja su podignuta po uzoru na Lurd.

S toga su tijekom vremena po cijelome svijetu sagrađene brojne crkve, kapele i špilje Gospe Lurdske.

Tako je i u našem Karaševu, gdje je još 1947. godine, za vrijeme tadašnjega župnika Ivana Koha i u veoma siromašnim poslijeratnim vremenima, prvi put uređen prostor kod Svete Marije Lurdske. Od te godine i naš karaševski narod ima svoj Lurd, karaševski mali Lurd, i

1947. godina-procesija vjernika prema Lurdskom svetištu

to na mjestu prema kojemu je priroda bila vrlo darovita i blagonaklona. Godine 1947. stari majstor Pućeran iz Karaševa iskopao je mjesto u kljancu, a mještani su podržavali sveukupne radove darivanjem kukuruza i pšenice ili besplatnim radom, odnosno svatko po mjeri svojih mogućnosti. Četiri djevice su tada nosile prvi kip gospe Lurdske u organiziranoj procesiji iz crkve Marijina uznesenja do svetišta, a kip je onda postavljen na mjesto iskopano iznad pećine i izvora. Pobožni karaševski puk je kroz sve ove godine poistovjećivao prostor kod Marije Lurdske s jednom velikom kućom molitve, mjestom pomirenja s Bogom. Tamo su stanovnici Karaševa i drugih susjednih karaševskih sela iznosili tijekom više od

polovice stoljeća svoje molitve i izrazivali duboku zahvalnost Blaženoj

ljena velika peta obljetnica organiziranog hodočašća vjernika iz svih naših župa (Karaševo, Lupak, Klokotič) u Lurdsko svetište iz karaševske Kurjačice. Svečanu Svetu misu i nadahnutu propovijed o Djevici Mariji održao je tada fra Mario Jurišić, u konceleciji mnoštva svećenika, većina porijeklom iz naših seli.

Suradnja s općinom i župom Zmijavci iz R. Hrvatske od osobitog je značenja za duhovni život karaševske zajednice. Ne treba zaboraviti da su nam prijatelji iz Hrvatske svojevremeno darovali i reljefne slike za postaje Križnjeg puta, koji je 2008. godine izgrađen na karaševskoj Kalvariji te su na taj način pridonijeli ostvarivanju nekih od najstarijih želja pobožnog stanovništva Karaševa.

Ivan Dobra

Svakog petka s početkom od 19:10, na frekvenciji 105,6 MHz Radio Rešice, emitira se naša emisija na hrvatskom jeziku. Slušajte nas!

Godine 2012. je proslav-